

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne peti-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Občni zbor „Soče“ v Gorici

30. julija 1873.

(Izv. dopis.)

Denašnji shod „Soče“ je bil jako zanimiv. Dasiravno je strašna vročina pritiskala se je zbralo okolo 50 društvenikov in sicer rekel bi cvet goriških rodoljubov. Posebno nas je veselilo lepo število ljudskih učiteljev iz goriške okolice. S Krasa, od vipavske strani in iz kanalskega okraja so bili zastopniki pri shodu; samo tominski polit. okraj, kateri je preveč oddaljen, nij bil menda zastopan.

Zbor se je začel po dveh urah popoldne.

Po kratkem govoru dr. Lavriča o velevažnem namenu denašnjega zbora je g. Klavžar dobil besedo, ter posebno razlagal, koliko so se spremenile mej samimi Slovenci razmere, od kar se je porodila nova „pravna“ stranka. Poprej smo se pod zastavo narodnosti borili vsi Slovenci za en namen: za zedinjeno Slovenijo. Zdaj so „pravni“ popustili stari program, ter se vrgli v naročje one stranke, katera zagovarja nerazdeljivost kronovin. Mi ne moremo in ne čemo nikakor za njimi, posebno od kar so nam v svojih organih tako odkritosrečno povedali, kakovšni so sami in kakošna njihova načela. Novični izrek: „Rajše nemškutarja, nego slovenskega liberalca“ in Hermanovo brepenenje po srednjeveškem robstvu, morajo vsacega poštenega rodoljuba in svobodno-mislečega človeka preplašiti in od one stranke popolnem in za vselej odvrniti. Tudi v Gorici je soustanovnik našega društva — ustanovil drugo društvo „Gorica“, katero se je

pridružilo ljubljanskim in štirskim „pravnim“. To društvo pri volitvah gotovo ne bo držalo rok križem, ampak bo postavilo svojega kandidata in zanj na vse kriplje delalo, in ker je skoro vse duhovstvo na tisti strani — ono pa ima veliko upliva na ljudstvo, moramo mi kakor se spodobi političnemu društvu, posebno politično delati. Treba, da postavimo svojega kandidata na kolikor mogoče, zanesljivi podlagi in v ta namen se mi potrebno zdi, da zaslišimo ljudstvo, da pozvemo njegove želje v vseh slovenskih okrajih naše dežele. Zato predlagam resolucijo: Naj uplivni možaki v vseh sodnijskih okrajih kakor hitro mogoče skličejo poprejšnje volilce in druge veljavne može v shode, da sklenejo, katerega kandidata hočejo. Po večini vseh oddanih glasov naj bo potem „Soča“ svojega kandidata proglasila.

Doljak se ne zлага s tem predlogom: Politika, pravi, je taka, kakoršno kedo hoče imeti. Tudi naš Judež Iškarijot je imel svojo, ko je novo društvo ustanovil; hotel nas je prodati za 30 srebrnikov, a še smo tukaj!

Jaz menim, da ne treba pozvedavati tako, kakor je predgovornik nasvetoval, kaj ljudstvo želi, ampak da je našega društva dolžnost, podučiti je in mu nasvetovati; ono pričakuje našega sveta. Naše ljudstvo ne živi več v temi, ko nekda in se tudi ne bo več pustilo v temo spraviti; ono ne bo slepo poslušalo na ukaze duhovnikov, ampak bo gledalo na dejanja. Do zdaj se je naše društvo zvesto potezalo za njegovo omiko in za vsak napredek, duševni in materialni, za to ne dvomim, da bo zdaj tudi ljudstvo rado-

voljno društvenega kandidata za svojega sprejelo in ga z veseljem volilo.

Zato predlagam, da uže denes postavimo kandidata za državno poslanstvo.

Pri glasovanji ostane Klavžarjev nasvet v manjšini in obvelja Doljakov.

Na to župan Leban iz Černič: Imamo v svoji sredi moža, kateri se neprestrano trudi za slov. narod in njegove vsestranske koristi, moža, kateri mej ljudstvom neutrudljivo za ljudstvo dela, kateri je delovanju za napredek in omiko slov. naroda celo življenje posvetil. Mi poznamo njegov zlati značaj in se smemo zanašati, da nas bode na Dunaji po svoji moči zvesto in pogumno zastopal. Zatorej predlagam, postavimo tega odličnega rodoljuba, postavimo dr. Lavriča za svojega kandidata in delajmo složno vsi, da bode izvoljen. (Dobro. Živio.)

Lavrič izroči predsedništvo g. podpredsedniku Doljaku in odide.

V. Dolencec predlaga, da se izvoli dr. Lavriča per acclamationem.

Leban in Klavžar ugovarjata, češ, da bi nam naši nasprotniki, katerih imamo obilo, lahko spodtikali, da smo hoteli po tem načinu glasovanja nekako pritiskati na one, kateri bi sicer morda ne volili Lavriča. Dolencev predlog pade in voli se na to po listkih. — Ker so bili uže nekateri društveniki odšli, je bilo oddanih 45 listkov. Dr. Žigon in gg. učitelja Švara in Tom. Jug so bili skrutinatorji. — Dr. Lavrič je dobil 37 glasov, dr. Abram 7 in Doljak 1. Ko je tajnik ta izid naznanil, zadonel je soglasni gromoviti: „Živio naš kandidat dr. Lavrič!“ Doljak priporoča složno in neutrudljivo de-

Listek.

Nedeljska pisma.

VIII.

Naš oče, doktor Janez Bleiweis je jel na stare dni o „ženski estetiki“ govoriti; zakaj bi jaz, neznani sin „očetov“ enkrat o ljubezni ne besedoval, vsaj sedaj, ko se še nij „počel mračiti mojega življenja dan“.

Naš oče, doktor Janez Bleiweis, je moder mož; on pošilja veter in dež, solnce in sneg — v pratiki, — in jasni žarki in mrzla burja namenjena sta pravičnim in nepravičnim, to se pravi „starim“ in „mladim“, slovenskim ultramontancem in slovenskim liberalcem. In kadar se govori o imenitnih delih našega očeta, imenuje se „pratika“ na prvem mestu, — pa mene „pevca brez modrosti in brez duše krepke“ ne zanimajo take svete reči, — jaz hočem o ljubezni govoriti.

Vsaj nam pravijo, da smo „mladi“; in kje je mladost brez ljubezni; kje je ona sanjarska, vesela in tožna, nebo in pekel no-

seča, molčeča in vriskajoča, sladka ljubezen brez — mladosti?

V gozdu pod košato jelko sva sedela, jaz in dekle moje; hladna rosa se je lesketala raz tisoč in tisoč mahovih bilk, — tiho je bilo vse; dekle pa je naslonilo glavico svojo meni na prsi in poljub za poljubom so mi dajala njena sladka ustna; — pa čemu bi Vam še pravil, gospica moja?

Naš oče, doktor Janez Bleiweis se je tudi zaljubil, in sicer še na stare dni; vsaj veste, kako poje Heine:

Es war ein alter König,
Sein Herz war schwer, sein Haupt war grau, —
Der arme, alte König, —
Er nahm eine junge Frau.

In ves svet, koderkoli belo-modro-rudeče zastave spoštujejo, vé in zna, da je ta očetova ljubica: gospod Klečplaz doktor E. H. Costa. Naš oče je namreč čutil, da ga zapuščajo moči, in kot skrben gospodar si je šel iskat krepke podpore, steber, ki mu bo pomagal nositi narodno breme. Srečala sta se z doktor Costo in — videti se in ljubiti

je bilo vse ob enem. Pa žalibog, nad očetom se je jela izpolnovati ista osoda, kakoršna žuga vsem starčkom, ki si jemljó mlade žene. Doktor Costa nosi hlače v vseh pomenih, — očetu pak nij nič ostalo, nego stari nimbus, čegar svit od dne do dne temneji postaje.

Der arme, alte König,
Er nahm eine junge Frau.

Naš oče, doktor Janez Bleiweis je tudi prav pobožen mož; rojen, izrejen in olikan je bil v časih, ko Slovenec še nij smel o „ljubezni“ govoriti; zato pa še mnogokrat v „sredo“, kakor njegov kolega Jaran v „petek“ pridiguje in grmi o „neslanih zaljubljenih“, o „rokovnaških poskočnih“, o kužnem „objemčkanji“ in „ljubemčkanji“ in enacih umotvorih, ki ne pojó:

„Kako odpravljajo se ovcam garje“.

A vendar je pozabil naš oče vso pobožno tradicijo minolih let, ter sklenil ljubezni polno zvezo z doktor Costo; in vsa njuna svita v talarji in „kanonih“ je pozabila svoj sveti poklic in še svetejši celibat,

lovanje, da bo izid na dan volitve enak, kakor denes. Dr. Lavrič, kateri je zopet prišel v zbor, se zahvaljuje za izkazano zaganje. Jaz, pravi, sicer ne hrepenim po težavnem bremenu državnega poslanstva, a kakor se do zdaj nikdar nijsem odtegnil, kedar me je narod klical, tako bom tudi zdaj na vso moč se trudil za narodne koristi, ako bom za drž. poslanca izvoljen. S kakošnim uspehom? tega ne morem niti jaz niti noben drug obljubiti, kajti poslanec mora računati z mnogovrstnimi faktorji.

Ko ste me leta 1870 kandidata postavili za deželno poslanstvo, sem Vam na konci razvil svoj program, zdaj mi tega ne treba več, kajti Vaš program je moj program. Vi veste, kako jaz mislim in kaj želim, jaz poznam Vaše misli in želje; strinjajo se v programu, katerega smo soglasno sprejeli v zadnjem občnem zboru v Rihenbergu. Zedinjena Slovenija, duševni in materialni napredek in solidarno postopanje z drugo opozicijo, za kolikor bi to ne škodilo našemu narodnemu programu. — Govornik razloži v kratkem pomen posameznih teh točk in potem sklene svoj govor mej občno pohvalo.

Zborovanje je končalo ob 4. uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. avgusta.

Kakor vse kaže, bodo **direktne volitve** kmalu razpisane. Na mnogih krajih že delajo politične oblasti priprave za sestavo volilnih listin. Občinska predstojništva bodo morala skoro imenik volilcev sestaviti in potem pride prvi čin volitev, reklamacije volilcev, kateri bi ne bili vpisani v volilnih listinah. Ministerstva so cesarskim uradom naložila da morajo sklepe računov za lansko leto najdalje do 15. avgusta predložiti. Tudi to kaže, da se bliža sklicanje državnega zbora. Želeti bi pač bilo, da se volitve kmalu vrše; razdraženost je že povsod velika med političnimi strankami, kakor da bi šlo za življenje in smrt.

Vnanje države.

Francoska permanentna komisija je imela prvo sejo še isti dan, ko se je narodna skupščina razšla. Poslanec Journault je nasvetoval, da naj komisija vsak teden

enkrat zboruje, kajti republika je vsled vednih kovarstev monarhičnih strank v nevarnosti, zato nij mogoče zadosti varnim biti. Tega se monarhisti nijso nadejali. Pages-Dupont je odgovoril Journaultu zelo razdražen, da večina ne misli ne na zaroto proti republiki ne na državni prevrat. Stanje nij prav nič nevarno. Maley je dejal, da se tudi pod Mak Mahonom nij bati državnega prevrata. Komisija je na to sklenila, zborovati vsacih 14 dni enkrat, in to vsaki drugi četrtek. Prihodnja seja bo v sredo 13. avgusta, naslednja pa v četrtek 28. avgusta. Veseli nas, da so monarhisti vendar enkrat priznali, da stanje nij nevarno. Čemu tedaj so prej sabljali ropotali in govorili o puntarijih. Republikanski odsek, ki bo nadzoroval vsa početja monarhistov, je svoje delovanje že tudi pričel. Odsek obstoji večidel iz pariških poslancev.

Vzetje **španskega** parnika „Vigilante“ po Nemcih je spravilo na noge še druge vlade. Francoske vojne ladije v Toulonu so dobile ukaz, da se pripravijo na odjadranje v španska morja. Odití so imeli tja že pred tremi dnevi. Tudi angleške vojne ladije iz Malte se zbirajo pred Kartageno.

Španski vojaki pod generalom Pavijem so vzeli Sevillo 30. julija. Ustajniki v Kartageni so izvolili svoj „direktorium“. Contreras je sestavil svoje ministerstvo. Sicer so pa že zelo ob pogum. Karlísti so bili 28. julija pri Marcedi tepeni.

Nemški listi pišejo dolge članke o vzetju parnika „Vigilante“, brez da bi se mogli zediniti v tem, ali je kapitan Werner prav ravnal ali ne. Ko bi te ladije ne bilo, ne bi imeli nemški listi kaj pisati. — Protestantški pastori na Heškem so poslali cesarju Viljemu adresu, v kateri odbijajo novo cerkveno uredbo, še za postavnega vladarja ga nečejo priznati.

Angleški republikanci nijso zadovoljni s tem, da se vojvodu edinburškemu povišajo letni dohodki. V nedeljo bo v Hydeparku velik republikanski meeting pod vodstvom radikalca Brandlanga, kjer se bo sklepalo o tej zadevi.

Tudi na Angleškem se je zbudila nekatere želja do verskih izletov. Tako bo meseca avgusta vojvoda Norfolk peljal procesijo angleških romarjev v Paray le Monial. Upati je vsaj, da se bodo pametnejši vedli, nego se je glasoviti Belcastel s svojo tovaršijo.

Iz **Danskega** dohajajo poročila, da se je pojavila na otoku Islandiji agitacija za odtrganje tega otoka od danskega kraljestva.

Dopisi.

Iz Pivke 1. avgusta. [Izv. dopis.]

— Te dni je razposlal dr. **Bleiweis** nekaka lastnoročno pisana pisma vsem tukajšnjim Hohenwartovcem ali „oponentom“ dr. Razlagovim (večinoma duhovnikom), v katerih pismih jim priduže in jih za boga priduha, da naj še en volilni shod za postojnski okrajskličejo, ter naj se kandidatura dr. Razlagova ovrže in Hohenwart za kandidata v državni zbor postavi. V teh pismih nadalje v tretje nebo povzdiguje zasluge „spokorjenega grešnika“ Hohenwarta, a dr. Razlaga pa po svojej starokopitnej „Noviški“ šegi na večala povzdiguje, češ, da je „brezverec“, „izdajica“ naroda svojega itd. Mej drugim pa tudi ne pozabi s svojo „Noviško“ sekira po „Slovenskem Narodu“, oziroma „Narodovcih“ mahitati, poudarjaje svoje zadnjiško, zatemnelo geslo: „Vse za vero, dom in carja!“ (Torej že osobno havzira dr. Bleiweis proti našemu listu! Nij čuda, jezi ga, da nam števalo naročnikov narašča, njemu pa od srede do srede odpadajo. Ur!) Tem pismom priloženo je bilo tudi mnogo posebnih iztiskov iz „Novic“, in sicer: Dve pismi iz „Novic“ našim Notranjem. Prvo obsega: „Nesramne zvijače Narodovcev“ in drugo: „Dopis iz Notranjskega glede volilnega shoda postojnskega“. Te iztiske je poslal namreč z naročilom, da naj se razdele mej menj politiko (baje Bleiweisovo, Costatovo in njunih privržencev) umevajoče!

Tem pismom nemamo mi drugega komentara pridodjati, nego tega, da je bilo to v Izraelu neizkončno veselje za vse narodni napredek, živeli i svobodo ovirajoče — duhovenstvo. — Le ti tolažijo se sedaj s tem, da bodo oni po onem naročilu na krmilo se vstopili, volilni shod sklicali (zato delajo se uže vsestranske priprave v — farovžih), ter potem svojega ljubljenca nemškega grofa Hohenwarta, za kandidata postavili. —

A bogme! to ne bode tudi nikakoršna težava, kajti, kakor čujemo in smo tudi uže preverjeni, da se razen duhovnikov ne bodo drugi veljavni možje bodočega shoda udele-

ter ploskala „slavo“ in „živio“ temu zakonu. Naš oče pa bode menda kmalu tam, kder je moj prijatelj, ki mi je one dni pisal, da je zaljubljen, in da sedi vsled tega na tleh med dvema stoloma, ki sta po pet ur naražen. Prijatelju je lahko pomagati; denes sede na ta stol, jutri na drugi, naš oče pa — oh —

Pa sem rajtov študirat
Sem rajtov bit far,
Pa je ljub'ca branila
Je rekla: nikar!

Gospica moja! Kadar mi pride ta pesen v spomin, vselej me nekakova melanholija obide. Ali se Vam ne dozdeva tudi, da je moral kakov izgubljeni, zatrti ženij biti, ki je v prvič to zapel? Oče, „stari oče moder mož“, krajnski kmet, ga je poslal ven med svet, da študira za „gospoda“, to se pravi, da preskrbi svojej žlahti vstopne liste v nebeško kraljestvo, katerim bode sv. Peter, spoznavši sorodnike maziljenega kolege, z veseljem svoj „vidi“ pritiskil. Pa fant, čuteč v sebi zmožnosti za drugi stan, nij pel nove maše, temuč je šel po svetu, zapuščen in

zaklet od svojih pod jarmom tesnosrčnega celotizma zastarelih sorodnikov, iskaje sreče in zadovoljnosti, — morda brez uspeha. Tako izgubi vero v sebe in v človečanstvo, — zatrti ženijalnost le malokedaj prodere in geslo njegovo postane s časom:

Oj le rasti, rasti vinska trta!

Svet pa, naš hudobni in pobožni svet pa sodi, rekoč: „To je potepuh!“ Da, da, gospica! tacih in enacih značajev Vam nij treba drugod iskati; doma jih imamo dovolj. In nihče drug ne provzročuje take duševne propasti, nego oni tesnosrčnejši, ki kriče noč in dan: „V veri samo je omika“; mimgredé pak blagoslavljaajo spomin št. Jarneve noči in one zlobne Katarine, ter glorificirajo ime papeža Aleksandra Borgia, — pa pustiva jih gospica! Denašnji jezuitje so taki, kakor njihovi pradedje, paragvajskega spomina; vsaj veste njihovo zlato geslo: „Finitis sanctificat medium“.

Le pogledjte jih, kako so pali po doktorji Vošnjaku. Iz Gradca pisari Herman o „dispozicijsfondu“, v Ljubljani ropotajo „Novice“ o „skrivnih denarjih“ in kadarkoli živi

po Slovenskem kak mož v svetlih škornjih na kaki fari ali pa beneficiji, povsod se oglašja klic: „Le dajmo jih“. Z drugim poštenim orožjem ne zmorejo ničesa, ker ga nijso vajeni; torej zgrabijo koj za pušico sumničenja.

In ako še eno besedo zinem, gospica moja, dejali bodo, da je tudi Baptista podkupljen. Da, jaz imam res svoj „dispozicijsfond“, in Vaša duhovitost, gospica, in čarovni svit Vaših črnih oči, to je bister vir, iz katerega pijem svojo moč; in koderkoli po svetu sem še hodil, povsod me je spremljevala „plava cvetka poezije“, vzbujena in gojena po jasnih žarkih, ki odsevajo od Vašega duha. In ako sem denes kaj povedal, kar ne gre „pod črto“, — oprostite! Vsaj je tudi mene, borega listkarja, naš oče, doktor Janez Bleiweis, vtaknil v svoj uvodni članek mej konjska kopita in govejo kugo, noviški dopisnik iz Notranjskega pa je prišel „z olikanim Slovencem“ v roki in me del mej „rokovnače“. Ali nij revež Vaš ubogi Baptista?

žili. (Kraj in dan shoda še niso določili.) Tako je tudi prav, mi imamo že svojega kandidata, a „pravnostrankarji“ naj si izvolijo pa svojega. S tem činom pokazali pa tudi bodo, da oni niso za nas, in da tudi ne zaslužijo našega spoštovanja in udanosti. —

Zmaga bode slednjič vendar-le naša, kajti ne živimo več v onem stoletju, v katerem je bilo robstvo, nadvlada duhovenstva, itd. na dnevnem redu, temuž dovezememo in zavedamo se vsega, kar je v korist in napredek našega naroda!

Zdaj pa še par besedij o agitovanju Hohenwartovem od strani tukajšnjega duhovenstva. O tem se posebno odlikujejo gg. F. L., vredni sodrug Costov, A. D., J. L. i Š. J., ter delajo na vse kriplje že sedaj, da bi bili sami duhovniki in ne kmetje za volilne može izvoljeni. Nekateri od teh pa celo v sosednjih sod. okrajih pisмено in osebno beračijo glasov za Hohenwarta. Kar je pa še posebno zanimivo, je to, da prorokujejo „Slov. Narodu“ propad in pogin, ker ne trobi v njih rog. (To se že šest let prorokuje zastonj. Ur.)

Tedaj Pivčani in sploh Notranjci pozor o pravem času! Vsaj ste zrelega in duhovitega razuma, ter pokažite o času volitev, da Vam je v resnici mar za napredek, omiko in svobodo naroda svojega! Ne poslušajte pa onih lažljivih prerokov, kateri Vam dr. Razlaga vsega črnega opisujejo, temuž delajte le vse po svojem lastnem prepričanju — in recite: ne maramo nemškega grofa za poslanca — on naj gre med Nemce v Tirole ali na gornje Avstrijsko kandidirat.

Domače stvari.

— (Dr. Ploj.) Kakih nesramnih ovadeb se poslužuje „Slov. Gosp.“ to je, Ulaga in njegovi kumpani proti najpoštenjšim slovenskim rodoljubom, samo da Nemca Hermana poveljuje, kaže v izobilji doslednji „Sloven. Gospodar“. G. dr. Ploju v Ptui očita, „da je prej v Ljutomeru kot doktor pravice lepih 40.000 gld. nabral.“ Ako si je g. dr. Ploj po mnogoletnemu trudu, delu in marljivosti res kaj prihranil, vendar to zanj nij sramotno, še menj kakor če kuharice po fajmoštrih podedovajo. A grdo in nepošteno pa je, po izgledu dunajskih judovskih časnikarjev za akcije prodati svoje pero. Na ta način duhovni g. Ulaga lahko pridete do stotakov. „Sloven. Gospodar“ pa je s tem, da se je njegov urednik Ulaga dal od banke „Slovenije“ podkupiti, zapravl pravico, da bi ga imeli za neodvisen, nepodkupljiv list. Že Goethe pravi: „Du fängst mit einem heimlich an, bald komen ihrer mehre dran“. Punktum!

— (Na ljubljanski realki) je bilo letos 138 Slovencev in 179 Nemcev (?), 18 Italijanov, 10 Hrvatov, 3 Čehi in 1 Srb.

— (Na novomeški realni gimnaziji) je bilo letos 120 učencev. 7 jih je naredilo maturo. Poročilo prinaša slovensk spis iz peresa prof. Poljanca.

— (Strela in vihar.) Iz Šoštanja na slov. Štajerskem se nam piše 1. avgusta: V pondeljek 28. julija ob 5. uri popoldne je bila tukaj huda nevihta, toča se k sreči nij vsula. Treščilo pa je dvakrat v Drožmirjah v leseno kočjo Apatovo, v kateri je kolar Janez Žagar delal. Kolar je mrtev obležal, kočja pa nij zgorela. Takoj potem je v Gaberkih treščilo v Brodnikov kozolec, ki je z

vsem žitom pogorel. Obe brzgliji iz trga ste se peljali na pomoč. — V sredo 30. julija proti večeru je tukaj strašen vihar nastal in razmetal snopje po polji, dežja pa nij bilo. Po vsem Pohorju proti Konjicam videli smo črne oblake.

— (Zarad kolere), ki je začela razsajati v Trstu, je ondotni magistrat 28. julija ukazal, da se morajo desinficirati vse stranišča in kanali. Posebna komisija bo skrbela zato, da se ukaz vestno izvrši. Isto je sklenil v torek tudi mestni svet v Gradci. Samo od našega slavnega nemškutarskega mestnega sveta se nič ne sliši, da bi kaj storil v tej zadevi, akoravno bi to v Ljubljani bolj potrebno bilo, nego kje drugej, kajti sanitarne zadeve so pri nas še v predpotopnem stanu. Tega se lahko prepriča vsak, kedor gre po leti le enkrat od frančiškanskega mosta do Poljan in na levem bregu nazaj. Že od dalječ bo zapazil, ako ga ne prežene silni smrad, kako blato iz previsoko ležečih kanalov po suhem leze v Ljubljano. Iz kolibe pri mesarskem mostu pa puhti pestilencijski duh, ki bo ostal vsakateremu na veke v spominu, kedor je le enkrat mimo šel! In ta koliba z mesarskim trgom stoji tik šolskega poslopja, v katerem je v nizkih sobah, natlačenih do tisuč otrok in mladeničev, ki so poleg družih neprilic primorani, pogosto trpeti še smrad gnjilega mesa in druge nesnage. Sploh nij v šolskem poslopju, dasi so v enem tri direkcije, čisto nič preskrbljeno za zdravje otrok, zato nij čuda, ako se bolezen med njimi tako hitro razširi, pa vrnemo se k temu morda še drugi pot! — Ako gre človek po levem bregu Ljubljane nazaj, mu vrh vsega tega še v nos bije infernalični smrad strojbarij Janežev in Pauerjev, ki morate stati ravno v najbolj obljudenem delu mesta! Župan Dežman je izdal sicer že leta 1871 ukaz, da se morajo spraviti kože, parklji in rogovi iz hiš, pa menda le za šalo, kajti storilo se nij v tej zadevi nič. Kdo bo neki ljubčka ustavovernega Janeža maltretiral? Saj trpi zarad tega le „misera contribuens plebs“ slovenski, ki stanuje tu doli. Nemškemu mestnemu zboru pa je blagor ljudstva deveta briga!

Razne vesti.

* (Dvoboj.) V Parizu je bil dvoboj med poslancem narodne skupščine George Perria in med urednikom „Paysa“. Bila sta se z meči in sta oba na prsih ranjena, a noben nevaren. Kakor hitro se je kri prikazala, so sekundanti dvoboj ustavili in izrekli, da je časti zadosteno. Dvoboji na Francoskem so že kot otročje igranje.

Narodno-gospodarske stvari.

Zbor čebelarjev.

Prvi zbor kranjskega čebelarskega društva je bil 30. julija v Ljubljani pri „Slonu“. Prišlo je k zboru nad 50 čebelarjev iz cele dežele izpod Triglava do Ilirske Bistrice. Baron Ročič je čebelarje pozdravil v nemškem, dr. Razlag pa v slovenskem jeziku. Potem je govoril g. župnik Jerič o delovanju začasnega društvenega odbora, o koristi in prijetnosti čebeloreje; g. baron Ročič o Dzierzonovem ravnanju s čebelami in dr. Razlag o pravnih razmerah čebelarstva gledé davkarskega vprašanja.

Za predsednika je bil izvoljen g. baron Ročič, za podpredsednika g. župnik Jerič in dr. Razlag, za namestnika župnik Porenta in p. Salvator Pintar. Za častne ude so izvoljeni župnik Dzierzon, baron Berlepš in seminarski ravnatelj Šmid.

Kranjsko čebelarsko društvo šteje zdaj 220 udov, kateri dobivajo društveni časnik, ki izbaja v nemškem jeziku, kot „Kraimer Biene“ in v slovenskem kot „slovenska čebela“.

Namen čebelarskega društva je pospeševanje čebeloreje po vsem Notranje-Avstrijskem v obsegu noriških, koroških in julskih planin. Svojo glavno skrb bo društvo obracalo na poduk v čebeloreji.

Pred zborom so si društveniki ogledali razne razpostavljene stvari, čebeloreje se dotikajočih. Po zboru pa je bil skupni obed. Vnanjim čebelarjem bode gotovo ta dan ostal v lepem spominu.

— Kolikor se da soditi o žitni letini, je po celi Evropi slabejša od lanske. V Nemčiji je reč v zrnju in slami dala slabi pridelek; na Angleškem se tudi ne hvali žitna letina; v severni Ameriki in Kaliforniji pa je dobra. Tudi iz južne Rusije se poroča, da žita lepo kažejo in da se bo letos še več ko lani žita izvozilo.

Tuji.

1. in 2. avgusta.

Evropa: Margreiter z gospo iz Seegodina. — Mankoč, Ziegler, Hohenberger iz Trsta. — Hanč, Polandi z gospo iz Galicije. — Nuduli iz Nitre. — Wurmbrand, Menu iz Dunaja. — Počič iz Voloske. — Velasig iz Flič.

Pri Elefantu: Klofutar iz Dolenjskega. — Smolnikar iz Dalmacije. — Jesenko, Ehrlih z družino, Kovačič, Lipičer iz Trsta. — Guinir iz Karlovca. — Gris iz Aleksandrije. — Hirsman iz Siska. — Tomažević, Gebhard iz Dunaja. — Zuccar — S. Vito. — Gales z družino, Clifton s služabnikom iz Londona. — Rihter iz Itburga. — Stritar iz St. Vida. — Widderspik iz Norimberga.

Pri Malič: Schwarz, Justin, Hok, pl. Regul, Straser iz Dunaja. — Mausser z gospo iz Stare Loke. — Kren iz Kočevja. — Lintl iz Monakovega. — G. Pyacsevič, Šlegel iz Našice.

Pri Zamorci: Brot iz Dunaja. — Čuček iz Somkuta. — Benu iz Vildona. — Lipuš iz Maribora. — Kiffer, Levičnik iz Gradca. — Bahovec iz Pešte. — Pretner iz Aleksandrije. — Artel iz Kranja. — Darázs, Kanatuse, Kajvja, Pibjpan, Vajda Ferentéz, Fülöp, Darvas, Vörös, Esomó, Vajda Jozsef, Perlaki, Jeneszek, Steinamanger.

Mlin

v slovenski Bistrici,

s 4 kolesi, celo novo postavljen, ki ima pod isto streho dve sobi, kuhinjo in shrambo; potem v neposredni bližavi zidana hiša z eno veliko sobo, kuhinjo, shrambo in veliko kletjo, za krčmarstvo ali za kupčijo z deskami prav pripravn in tik okrajne, na Pohorje držeče ceste stoječa — je z najugodnejšimi pogoji na prodaj. (204—1)

Pojasnila daje lastnik

A. Hebenstreit

v slovenski Bistrici.

Broj 302.

Razpis.

Na šestrazredni ljudski šoli v Ptui ste izpraznjeni dve učiteljskini službi s plačo 480 gld. Prva učiteljica dobiva še 60 gld. letne doklade.

Prosilke naj svoja pravilno obložena prosila predpisanim pōtem pošljejo do 12. septembra 1873 krajnemu šolskemu svetu v Ptui.

Krajno šolsko svetovalstvo v Ptui,

1. avgusta 1873.

(203—1)

Trautvetter.

Naznanilo.

Podpisana se počasti, čestitemu p. n. občinstvu naznanjati, da je prevzela gostilnico

„Zur Krone“,

v gradiškem predmestju v Šusteršič-evi hiši.

Ta gostilnica ima lep salon in prijeten vrt.

Tudi se daje hrana na naročbo po prav niski ceni.

S spoštovanjem

(207—1)

Marija Kavčič.

Dunajska borza 2. avgusta.

Enotni drž. dolg v bankovcih	68	gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72	"	90	"
1860 drž. posojilo	102	"	—	"
Akcije narodne banke	974	"	—	"
Kreditne akcije	221	"	50	"
London	111	"	40	"
Napol.	8	"	89	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	108	"	25	"

Mizarski pomagači.

V tovarnici podnie (Parquetten-Fabrik) v Petrobrdu pri Železnikih se vzame več mizarskih pomagačev za dobro plačo v stalno delo. (205—1)

Zdaj ko se čas žetve približuje

šteje si podpisano vodstvo v čast

p. n. gospode gruntne posestnike

zavarovanje poljskih in senožetskih pridelkov proti ognju

posebno opomniti.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica, katera si je po večletni obcnokoristni delavnosti splošno in popolno zaupanje pridobila, nadja se tudi zaradi

zavarovanja pridelkov

prav obilnih naročil, temveč ker se je njena delavnost na premakljive stvari, le vsled dotičnih želja deležnikov upeljala,

ker se premije le zlo nisko računijo

in ker so pripomočki in vestno gospodarstvo društva porok, da se bodo prevzete dolžnosti zavarovalcem nasproti, natančno spolnovale.

Zavarovalne ponudbe sprejemajo se v pisarnici vodstva v Gradci, pri glavnem zastopništvu v **Ljubljani** in pri okrajnih zastopništvih, koder se tudi opravilna razjasnila z največo radovoljnostjo podelijo.

Gradec, 1. julija 1873.

(187—3)

Vodstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice.

NAZNAVILLO.

Podpisani se počasti, slavnemu p. n. občinstvu, posebno novomeskega okraja, uljudno naznanjati, da bode svojo novo uredjeno

tiskarnico v Novem mestu

s 16. avgustom t. l. odprl, ter da bode po najnižji ceni sprejemal vse v strok tiskarstva spadajoče reči v delo, kakor: priporočilna pisma, vabila, vsakovrstne časopise, knjižice, račune, tabele, obiskovalne listke (visitkarte) i. t. d., za kar se zagotavlja tudi vsako naročilo kakor bode mogoče hitro izgotoviti, ter naročniku preuzročiti.

Nadeja se obilne podpore od strani slavnega občinstva, se priporoča s spoštovanjem udani

Vinko Boben, tiskar v Novem mestu.

(206—1)

„GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje in dohodke na Dunaji,

naznanja s tem slavnemu občinstvu, da je svoje

glavno zastopništvo

za Kranjsko, Koroško, južno Štirosko in Primorsko od denes naprej, gospodu

Valentinu Zeschko-tu,

posestniku in lastniku tovarnen (fabrik) v Ljubljani,

izročilo, in vsled tega gospoda **Antona Vičiča** odstavilo.

Dunaj, dne 25. julija 1873.

Glavno ravnateljstvo „Greshama“ na Dunaji.

P. T.

Kot pooblastenec po zgoraj objavljenem razglasu poverjen, prijazno naznanjam, da sem pisarno

glavnega zastopništva „Greshama“

na velikem trgu št. 279 v prvem nadstropji

ustanovil, in da sem mojega sina, gospoda

Alberta Zeschko-ta

za administrativno upravnništvo pooblastil, in gospodu

Avgustu Vrtniku

voditeljstvo operacije zastopništva izročil.

Za izvršitev raznih zavarovalnih predlogov po vseh pogojih se naprosi, in kot zato tudi pooblastena dva omenjena gospoda uljudno priporoča z vsem spoštovanjem

(194—2)

V Ljubljani, dne 25. julija 1873.

Valentin Zeschko.